

Arrest

**nr. 57 490 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DUPONT, loco advocaat M. WARLOP, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 juni 2009 en heeft zich op 30 juni 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 juli 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 mei 2010.

1.3. Op 10 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 november 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde het volgende:

U bent een islamitische Koerd, geboren in Syrië op 23 november 1982 in al-Hasake, waar u steeds woonde. Uw Koerdische vader is maktum (niet geregistreerd) en uw Arabische moeder heeft de Syrische nationaliteit. Bijgevolg bent u ook maktum. Doordat uw moeder een Arabische is spreekt u nauwelijks Koerdisch, het hele gezin sprak thuis immers Arabisch. U bezit het certificaat van het lager onderwijs maar stopte in het tweede jaar van het lager secundair onderwijs omdat u als oudste van twee broers moest gaan werken. U werkte in een simpel restaurant. Zelf was u niet politiek actief maar uw broer had sinds drie jaar banden met de Hezb al-Wahda ad-Dimuqrati al-Kurdi fi Surya.

Op 21 maart 2009 werd u, samen met een twintigtal andere Koerdische jongeren, gearresteerd toen jullie een Newrozfeestje bouwden in de straat waar één van jullie een winkel had. Jullie werden tien dagen lang vastgehouden, mishandeld en ondervraagd over eventuele partijbanden. Hierna werden jullie zonder verdere voorwaarden vrijgelaten. Tijdens uw detentie werd uw kaak gebroken.

Op 15 september 2009 was u na het werk op weg naar huis toen u zag dat er een samenshooling was voor jullie huis. Er stond een auto en u zag dat uw ouders in discussie verwickeld waren met vier agenten in burger. De agenten vroegen aan uw vader waar uw broer H.(...) was en wilden een huiszoeking doen. Toen uw vader hen wou tegenhouden werd hij door een agent omver geduwd. Hierop ontstak u in woede, gaf de agent een klap en begon hem, de Syrische regering en de president te beledigen. Een tweede agent probeerde u bij uw hemd vast te grijpen maar u kon zich losrukken en vluchtte. U liet u door uw vriend, Mohamed Ali, met de wagen naar al-Qamishlo brengen. Van daaruit belde Mohamed Ali naar een vriend in al-Hasake die hem inlichtte dat uw broer en diens vriend gearresteerd waren wegens het verdelen van pamfletten en dat ook uw vader was meegenomen.

Nog diezelfde nacht stak u met behulp van een smokkelaar de Turkse grens over. U werd door een andere smokkelaar naar Istanbul gebracht van waaruit u op 21 juni 2009, verstoep in een vrachtwagen, de reis naar België aanvatte. Op 28 juni 2009 kwam u aan in België, waar u op 30 juni 2009 bij de bevoegde autoriteiten een vraag om internationale bescherming indiende.

In België ontdekte u op internet dat er op 12 maart 2010 een betoging was van Koerden voor het Europees parlement. U nam hieraan deel.

Tien dagen voor uw gehoor op het CGVS vernam u telefonisch van uw vriend, Mohamed Ali, dat uw vader, uw broer en diens vriend nog steeds vastzitten op een onbekende plaats.

U vreest dat u bij terugkeer naar Syrië zal worden gefolterd en zal omkomen in de gevangenis.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u tijdens uw gehoor bij het CGVS de volgende documenten neer: een identiteitsattest, een enveloppe van de Turkse post, vijf foto's van uw deelname aan de betoging in Brussel en een medisch attest met DVD.

B. Motivering

Na uw gehoor van 27 mei 2010 op het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kunnen worden toegekend. De reden daarvoor is dat u niet aannemelijk maakt dat de door u aangehaalde feiten die de grondslag vormen van uw vervolgingsvrees werkelijk hebben plaatsgevonden noch dat uw vrees voor vervolging gegrond is. Kopieën van de informatie waarop het CGVS zich baseert werden aan het administratief dossier toegevoegd.

Wat betreft uw beweerde arrestatie tijdens het Newrozfeest van 2009 kunnen uw verklaringen niet overtuigen. Allereerst is het algemeen gekend dat het Koerdisch Newrozfeest een publiek familiefeest bij uitstek is, de Koerdische families trekken in grote groepen naar de festivalsites waar gedanst wordt, en waar de lokale culturele groepen en dichters hun opwachting maken. De reden van het aparte feestje, zo beweerde u, zou echter zijn dat jullie problemen wilden vermijden en u haalde als voorbeeld aan dat er in 2008 doden vielen in al-Qamishlo (gehoor, p.13). Deze verklaring kan echter niet overtuigen omdat jullie het feest net buiten op straat hadden georganiseerd, waar jullie tafels met drankjes hadden geplaatst en muziek speelden (gehoor, p. 11, 13). In de Syrische context zou dat op deze dag een openlijke provocatie van de Syrische autoriteiten zijn geweest. U bent hier immers geboren en getogen en moet zich maar al te zeer bewust zijn geweest van het feit dat de Syrische

autoriteiten hier totaal niet mee opgezet zouden zijn. U komt daarbij alles behalve over als iemand die zulke risico's zou nemen om uw Koerdische identiteit te kunnen uiten, u bent in het Arabisch opgevoed, spreekt nauwelijks Koerdisch, en uit uw verklaringen blijkt nauwelijks affiniteit met de Koerdische zaak. Zo dacht u dat Sheykh Mashuq al-Khaznawi, een gekende martelaar van de Koerdische zaak, waarvan de foto werd meegedragen op de manifestatie waar u aan deelnam in België, twee jaar geleden werd gedood terwijl het, zo blijkt uit informatie toegevoegd aan uw dossier, vijf jaar geleden is (gehoor, p. 8). Gezien deze figuur een dusdanig prominente rol heeft gespeeld en nog speelt is de vaststelling dat u diens overlijden niet correct weet te situeren, totaal niet geloofwaardig. Dat u niet vertrouwd bent met de problematiek van de Syrische Koerdische gemeenschap blijkt trouwens ook uit uw verklaringen betreffende de oorzaak van de maktumstatus onder Koerden (gehoor, p.6). Uw verklaring daaromtrent is geheel in overeenstemming met de officiële staatsversie ervan, namelijk dat het de bedoeling was de ingeweken van de autochtone Koerden te scheiden. Uit de versie van de Koerdische oppositie, die ook door toonaangevende rapporten, waarvan een uittreksel aan uw dossier is toegevoegd, wordt ondersteund, blijkt echter dat de Syrische autoriteiten de census in realiteit op zulke wijze uitvoerden dat dit automatisch zou leiden tot de uitsluiting van vele autochtone Koerden van het Syrisch burgerschap. Verder, terwijl u aanhaalt dat er in 2008 en 2010 doden vielen tijdens het Newrozfeest, weet u niets over problemen in 2009 (gehoor, p. 14), terwijl uit de aan uw dossier toegevoegd documentatie blijkt dat er reeds voor de start van de feestelijkheden (onder andere in uw eigen stad) problemen waren. Het lijkt duidelijk dat u zich niet in kringen bevond van mensen die risicovolle activiteiten zouden doen op Newroz. Bovendien kunt u niets voorleggen ter staving van deze door u beweerde arrestatie, u beweert dat er hieromtrent niets werd gepubliceerd. Het lijkt nochtans aannemelijk dat de arrestatie en foltering van twintig personen, waaronder naar uw zeggen een activist van de Hezb al-Wahda ad-Dimuqrati al-Kurdi fi Surya (gehoor, p. 13-15), niet onopgemerkt zou voorbij gaan en er hieromtrent zou worden gepubliceerd. De Koerdische (mensenrechten)organisaties en partijen volgen, zoals algemeen is geweten, de incidenten tijdens de Newrozperiode nauwlettend op en publiceren de incidenten op hun websites. U legde nog een medisch attest neer ter ondersteuning van uw bewering dat uw kaak tijdens een foltersessie werd gebroken maar dit attest schijnt daarentegen te verwoorden dat er geen letsels zijn waargenomen, waardoor andermaal uw geloofwaardigheid ernstig in het gedrang komt.

Uw verklaringen betreffende de rechtstreekse aanleiding tot uw vlucht uit Syrië zijn net zo min aannemelijk als deze betreffende Newroz. Het komt ten eerste weinig plausibel over dat uw oude vader de agenten fysiek zou proberen tegenhouden. U stelde zelf dat niets de politie kan tegenhouden en dat ze zowel huiszoekingen doen zonder als met huiszoekingsbevel (gehoor, p.21). In dezelfde context is ook uw fysieke aanval op de politie, u zou hen geslagen hebben (gehoor, p. 21), weinig plausibel. Waarom u daarenboven niet enkel de agenten zou hebben beledigd maar spontaan de Syrische regering en de Syrische president zwaar zou zijn beginnen beledigen, is onbegrijpelijk: elke Syriër weet dat hierop zware straffen staan. Uw bewering dat u dit deed voor uw vader wordt enigszins ontkracht door uw verklaring dat u onmiddellijk na het slaan en het uiten van de beledigingen vluchtte en uw vader aan zijn lot overliet (gehoor, p. 22). De geloofwaardigheid van uw beweringen wordt verder aangetast door de vaststelling dat uw verklaringen nogal wat incoherenties bevatten. Zo stelde u eerst dat de agent uw vader sloeg en dat die op de grond viel (gehoor, p. 15). Daarna stelde u dat ze uw vader hadden geduwd (gehoor, p.19). Op de expliciete vraag of ze hem nu sloegen of duwden antwoordde u dat ze hem in de nek sloegen en dat hij op de rug viel (gehoor, p.21). Geconfronteerd met uw verklaring in de vragenlijst, afgelegd tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS (gehoor, p. 21), dat ze hem slechts **probeerden te slaan**, veranderde u uw verklaring en zei u dat iemand de hand in zijn nek legde en hem duwde (gehoor, p.21). Ook in uw verklaringen betreffende uw reactie daarop komen incoherenties voor. Initieel verklaarde u dat u, nadat uw vader was gevallen, met de agent wilde praten maar dat deze u duwde, daarna begon u de agent en de Syrische regering te beledigen (gehoor, p.15). Daarna vertelde u dat u zodra u uw vader zag liggen naar de agent toestapte, deze sloeg en hem, de Syrische regering en de president begon te beledigen (gehoor, p. 21-22). Zwaardere incoherenties doen zich voor inzake de manier waarop u zou hebben vernomen waarom uw broer problemen had. Eerst zei u dat u dit vernam toen u door de agenten tegen uw vader hoorde zeggen dat ze uw broer zochten omdat hij pamfletten verdeelde (gehoor, p. 18). U werd geconfronteerd met het feit dat u eerder had verteld dat uw vader had gevraagd wat de reden was waarom ze uw broer zochten en dat de agenten hadden geantwoord dat het zijn zaken niet waren (gehoor, p.15). Nadat u dit eerst probeerde recht te zetten zei u echter dat u eigenlijk slechts in al-Qamishle had vernomen wat de reden was dat uw broer gezocht werd. Op uw vlucht had u vanuit Qamishle, waar u omstreeks 16 uur op de dag van het incident was aangekomen, door uw vriend Mohamed naar diens vriend in Hasake laten bellen. Die vriend zou toen al op de hoogte zijn geweest van de arrestatie, minder dan een uur daarvoor, als de reden van de arrestatie van uw broer en diens partijgenoot (gehoor, p. 19 tegen de achtergrond van p. 15-16, 17). Van de arrestatie kan u

weerom geen enkele publicatie neerleggen, terwijl het toch om een arrestatie van twee partijleden gaat tijdens de uitoefening van partijactiviteiten. Zulke gebeurtenissen worden zeer dikwijls gepubliceerd als ze bekend worden en u stelt zelf expliciet dat iedereen in Hasake van die gebeurtenis op de hoogte was (gehoor, p.19) zodat het logisch lijkt dat de organisaties die zulke incidenten publiceren ook op de hoogte zouden geweest zijn moesten de gebeurtenissen werkelijk hebben plaatsgevonden. Uw verklaringen kunnen dan ook door hun lage plausibiliteit, de aanwezigheid van incoherenties en de algemene geloofwaardigheidsproblemen in uw asielaanvraag op zich geen voldoende bewijs vormen van de beweerde feiten.

U haalt bijkomend aan dat u in België politiek actief bent voor de Koerdische zaak. Uit de vijf foto's die u neerlegt blijkt niet dat u sinds uw aankomst in België een echt politiek activist bent geworden. Het gaat hier om foto's van een demonstratie op 12 maart 2010 aan het Europees parlement waarvan u een aankondiging had gelezen op het internet. Moest u werkelijk actief geworden zijn in de Koerdische politieke beweging kan worden verwacht dat u betreffende de periode van meer dan tien maanden sinds uw aankomst in België, heel wat meer activiteiten zou kunnen aantonen. Uit de neergelegde foto's blijkt ook niet dat u een prominente rol speelde op de manifestatie of dat er andere redenen zijn om te vrezen dat de Syrische autoriteiten van uw deelname zouden op de hoogte zijn. Gezien het CGVS van oordeel is dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vervolgingsfeiten in Syrië en gezien u geen prominente rol speelt binnen de Syrisch-Koerdische gemeenschap in België is het niet aannemelijk dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn u te identificeren als een opposant van het Syrische regime.

Tot slot kan u het CGVS niet overtuigen van uw bewering dat u in Syrië maktum (ongeregistreerd) zou zijn. U legt weliswaar een document neer dat deze status attesteert maar er zijn twijfels over de authenticiteit van dat document, waarop niet eens de datum van afgifte is ingevuld (gehoor, p. 9-10). Uw bewering dat die datum nooit wordt ingevuld op zulk een document (gehoor, p. 11) kan totaal niet overtuigen, gezien het feit dat de gedeeltelijk ingevulde datum, met de benodigde plaats om aan te vullen, duidelijk op het document is aangebracht. Gezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd blijkt dat er veel vervalste Syrische documenten in omloop zijn, is het zeer belangrijk dat op zijn minst uw verklaringen uw maktumstatus, en zo de authenticiteit van het document, zouden ondersteunen. Dat is echter niet het geval. We verwijzen hiervoor naar een bovenstaande paragraaf waarin reeds werd opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak van de maktumstatus niet konden overtuigen. Meer specifiek zijn uw verklaringen dat u zonder problemen zoals iedereen een getuigschrift van het lager onderwijs heeft verkregen, dat u zonder complicaties toegang tot het lager secundair onderwijs heeft verkregen en dat ajanib en maktumiin zonder problemen universitaire studies kunnen volgen (gehoor, p. 4-5, 7) strijdig met situatie voor maktumiin zoals deze blijkt uit de toonaangevende publieke rapporten waarvan een uittreksel aan uw dossier is toegevoegd. Volgens deze rapporten krijgen maktumiin geen normaal getuigschrift van het lager onderwijs en moeten zij zelfs de toestemming hebben van de staatsveiligheid om het secundair onderwijs te kunnen bijwonen. Hiermee geconfronteerd bevestigde u simpelweg uw verklaringen (gehoor, p. 22). Gevraagd welke problemen u zelf ondervond door uw status kon u enkel een paar hypothetische situaties aanbrengen, zoals dat u niet op hotel zou kunnen verblijven in Damascus en dat u geen advocaat zou kunnen worden (gehoor, p. 5, 7), u kon echter niet aan de hand van eigen ervaringen duidelijk maken waarom u zich, zoals u beweerde, ten gevolge van uw status geen menselijk wezen voelde.

Er kan dan ook slechts worden besloten dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Aangezien u zich voor uw verzoek tot toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor uw aanvraag tot erkenning als vluchteling, dient te worden vastgesteld dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en meer bepaald als beginsel van behoorlijk bestuur zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat hij zich niet akkoord kan verklaren met de zienswijze van de commissaris-generaal. Verzoeker betoogt dat twee wezenlijke elementen niet in aanmerking werden genomen, met name enerzijds zijn etnische oorsprong en zijn lidmaatschap van de sociale groep van de staatloze Koerden, zijnde "Maktoumeen", en anderzijds het bestaan van zijn politieke en culturele activiteiten in België. Onder verwijzing naar fragmenten van rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch, besluit verzoeker dat de vervolgingsvrees in zijn hoofde gegrond is.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat de huidige situatie in Syrië op het vlak van mensenrechten en rechten van de Koerdische minderheden alarmerend is, hij verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen waardoor het voor hem onmogelijk is om naar Syrië terug te keren en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gerechtvaardigd is.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over zijn beweerd arrestatie tijdens het Newrozfeest van 2009 en over zijn rechtstreekse aanleiding tot zijn vlucht uit Syrië niet kunnen overtuigen, (ii) hij geen enkel document ter staving van de aangehaalde feiten kan neerleggen, (iii) gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn vervolgingsfeiten in Syrië en mede gelet op het feit dat hij geen prominente rol speelt binnen de Syrisch-Koerdische gemeenschap in België en het niet aannemelijk is dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn verzoeker te identificeren als een opposant van het Syrische regime, en (iv) hij niet kan overtuigen dat hij in Syrië maktoum zou zijn.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Dit onderdeel van het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

2.4. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.5. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert heeft de commissaris-generaal wel degelijk rekening gehouden met verzoekers beweerde *“etnische oorsprong en zijn lidmaatschap van een groep sociaal die van de staatloze Koerden ‘Maktoumeem’”* en *“het bestaan van politieke en culturele activiteiten in België”*. Echter, het is het gebrek aan overtuigende en coherente verklaringen en het gebrek aan stavingsstukken die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot vooreerst de ongeloofwaardigheid van (i) verzoekers voorgehouden arrestatie naar aanleiding van zijn aparte deelname aan het Koerdische feest vermits hij allesbehalve overkomt als iemand die dergelijke risico's zou nemen om zijn Koerdische identiteit te uiten aangezien hij in het Arabisch is opgevoed, hij nauwelijks Koerdisch spreekt en hij nauwelijks affiniteit met de Koerdische zaak kan aantonen, (ii) het incident met de politie bij zijn ouders waarbij hij de Syrische regering en president beledigde en hij kon vluchten doch zijn vader, broer en een partijgenoot gearresteerd werden, en (iii) zijn beweerde maktoum zijn, zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Daarenboven overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat verzoeker door zijn eenmalige deelname aan een manifestatie in België niet aannemelijk maakt dat de Syrische autoriteiten hem als een opposant van het Syrische regime zouden kunnen identificeren. Verzoekers verwijzing naar de algemene situatie en de rechten van Koerden en in het bijzonder van *“maktoumeem”* in Syrië, noch zijn theoretisch overzicht over de sociale groep en vervolgingssoorten, volstaan hierbij om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat, zelfs wanneer hij tot een sociale groep zou behoren, hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, hetgeen hij niet in het minst heeft aangetoond. Deze onbetwiste en pertinente motieven blijven dan ook overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Waar verzoeker ter terechtzitting een faxkopie gedagtekend 4 februari 2008 indient met vertaling waaruit blijkt dat hij geen officieel identiteitsdocument heeft in Syrië, waarmee hij alsnog wil aantonen dat hij maktoum is, wijst de Raad erop dat aan documenten slechts objectieve bewijswaarde kan worden toegekend in de mate een coherent en waarachtig relaas wordt ondersteund, wat in casu niet het geval is.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.7. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover verzoeker zich beroept op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek van de middelen werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verder volstaat de loutere verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst niet. Verzoekers bewering dat de huidige situatie in Syrië op het gebied van de mensenrechten en de rechten van de Koerdische minderheden alarmerend is volgens menige geschriften van Amnesty International, is onvoldoende om aan te tonen dat er in hoofde van verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De Raad herhaalt dat deze vrees voor vervolging in concreto dient te worden aangetoond en verzoeker hierover in gebreke blijft (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.8. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Daarenboven heeft de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken zodat de commissaris-generaal de zorgvuldigheidsplicht niet heeft geschonden.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS